

Bijbelstudie zusterkamp

Woensdag.

We gaan lezen uit 2 Samuel 11 David en Bathseba

Ik herinner me een preek, ik denk zo'n 10 a 15 jaar geleden. Ben Schot. Hij preekte deze morgen in de samenkomst. Over David en Bathseba. Ik kan het zo voor jullie schilderen.

Het maakte mede z'n diepe indruk op mij omdat ik dacht dat hij naar de alverzoening wees. Kromme tenen had ik en opletend tot en met.

Maar het werd niet de alverzoening maar de grote genade die God als Vader voor zijn kinderen heeft. De pijn, de zorg, de vergeving ja zeker, maar ook de enorme onuitwisbare gevolgen.

Het begon zo!

Stel, je rijdt heerlijk op je fiets, zonnige dag, windje in je rug en daar komt een meisje aan, kort rokje, jij windje in je rug, dus zij= Precies, en je wilt niet kijken, nee je zou niet moeten kijken, maar die benen, je draait je helemaal om en blijft haar beeld volgen met je ogen, maar je zat op de fiets.....jij keek achterom.....een tegenligger, een auto niet gezien!

BENG!!!

Kan God je vergeven?

HIJ ZEI NATUURLIJK.....toen dacht ik...hohoho dat is wel erg kort door de bocht.....daar komt de alverzoening....

Maar hij legde het uit, zijn zoon [we noemen hem maar even Jan] Jan had een akelige gewoonte! Hij klom altijd op het randje van het balkon en ging daar heel gevaarlijk zitten. Als pa thuis kwam, waarschuwde hij, Jan kom van die rand af, en op een dag...je raad het al,Jan viel naar beneden..... vreselijk, zijn been lag open, bot eruit..brrrrr.....hij huilde, had zo'n pijn, Hoe reageerde zijn vader denk je?

NOU dat heb je dan mooi aan jezelf te danken Jan. Had ik je nou niet gewaarschuwd, was het misschien nog wat anders, maar nee iedere dag zei ik dat je van die rand moest komen, nou je zoekt het maar uit!!!!

Nee, vol bewogenheid buig ik me over mijn jongen, ik zie de pijn en begrijp zijn spijt. Ja ik kan zijn ongehoorzaamheid vergeven, maar de gevolgen zijn voor mijn kind niet gering, dat wordt in zijn geval geen voetballen meer. Die gevolgen zal hij moeten dragen.

Zo kom ik uit bij Bathseba en David, of zo je wilt, David en Bathseba. Twee mensen, ze fietsen weliswaar niet, maar denk u eens even terug aan de jonge fietsers. Zij fietste korte rok tegenwind, hij voor de wind.

Was hij nou zo alleen fout bezig? David een 50er. Best op een mooi moment van zijn leven. Alles ging wel aardig tot zeer aardig.

We lezen in de Bijbel dat het de tijd was om te strijden te gaan, maar David niet, David bleef thuis.

Als je leven aardig gaat, als er ledigheid bij komt... dan wordt het gevaarlijk! En zo was het ook. David kwam op zijn platte dak, i.p.v. bij zijn soldaten op het strijdveld en hij zag Batseba, die bade!!! (korte rok tegen wind)
En hij stond in vuur en vlam!

Denk aan zo'n heerlijke vuurkorf in de tuin! Het schouwspel van het vuur is een pracht iets om naar te kijken, die tongen van vuur die om het hout likken, daar kan geen tv voor mij tegenop. Vuur, mooi, warmte gevend knus, zolang het in die kachel blijft. Maar wat gebeurd er als dat zelfde vuur uit de kachel komt!!!! Het is verwoestend, onherstelbare sporen laat het achter, bij alles wat het te pakken krijgt.

David, hij stond dus in vuur en vlam, de zachte stem van God hoorde hij helemaal niet meer. Hij had om moeten draaien, vluchten voor dit gevoel, koude douche moeten nemen, maar nee, David, man naar Gods hart, laat haar halen! En ze geven zich over aan dit vuur, wat buiten de kachel brand en het verslind en schaad! Onuitwisbaar. Eerst lijkt het nog te verdoezelen, maar dan komt het bericht, Batseba is zwanger. Alles wordt uit de kast gehaald om deze zonde voor het mensen oog te bedekken.

Uria, de man van Batseba moet naar huis komen, als die bij zijn vrouw slaapt, is het kind toch gewoon van hem.... wat niet weet wat niet deert...? Dat David nu niet aan het feit denkt dat God het allang weet... dat snap ik niet helemaal. Maar ik hoef het ook niet te snappen.

Feit ligt er! Hebben jullie ook dat je tegen David zou willen zeggen, vertel het nou maar, belijd je zonde! Maar nee het wordt steeds erger met alle menselijke oplossingen om deze daad weg te houden voor mensen ogen. En dat snap ik eigenlijk wel. Maar het is niet goed, gevaarlijk zelfs. Eerst is het ledigheid, dan het begeren van een anders vrouw (en David wist heel goed dat Batseba de vrouw was van de Hethiet Uriah) Daarna laat hij haar halen, gaat met haar naar bed.... laat haar man onder valse voorwendselen thuis komen. Voert hem dronken nota bene en komt dan tot moord. DAVID hoe kom je zover,

Maar als we nu denken dat David dat allemaal wel eens even, koud van hart deed, zitten we er toch wel heel erg naast.

We lezen in psalm 51

dat zijn gebeente weggwijnt. Dat is erg hoor,... van binnen weggevreten worden van angst, onrust, verdriet, spijt!!!! En weten dat het tij niet te keren is.....

. De gevolgen voor David zijn bizar,
David pleegt overspel
Amnon verkracht zijn zus Tamar

David vermoord Uriah, Absalom vermoord Amnon
David stuurt Uriah weg met eigen doodvonnis in zijn hand, Absalom probeert David te doden.
David neemt de vrouw van een ander, Amnon neemt de vrouwen van zijn vader.
David neemt Batseba in het geniep, Amnon laat een tent op het dak plaatsen en doet het openlijk.

God laat al deze gevolgen weten bij monde van de profeet Nathan, David antwoord IK HEB GEZONDIGT TEGEN DE HERE, Nathan bevestigt dat, maar mag ook Gods vergeving uitspreken. Wel vergeven dus... maar er kunnen grote gevolgen zijn.

We zullen niet oordelen over David, we kijken naar Jan... Jan viel, zijn been was ernstig verminkt, Zijn vader vergaf hem, maar de gevolgen waren er voor hem en zijn team, en zijn familie en school wellicht. Operaties revalidatie..noem maar op.

God de Vader? Ja hij gaat verder met David, Batseba wordt zelfs officieel de vrouw van David en baart hem later SALOMO.

Wat zouden wij doen? Wat zou ik doen? Hoe groot is die genade van onze Hemelse Vader, ik snap het niet, ben zelf niet zo ruim van hart, zou denken dat ik het kwaad dan beloon!

Maar God kent David! David die zo gevoelig was, zo oprecht Gods wegen wilde gaan, en zo steeds de fout inging. Wat heeft David gemaakt tot wie hij was? God weet het allemaal, wat zullen wij nog oordelen en uitmaken hoe dingen zitten bij mensen. Laten we in liefde elkaar dienen en als het nodig is vermanen. In liefde, je mocht zelf eens de fout ingaan, nee niet van overspel wellicht, of voor de verleiding van uiterlijk schoon, maar misschien dat wij met onze lippen God eren en met ons hart zijn maaksels te licht bevinden.

Ik leer over een groot God, die hoe uitzichtloos ook de situatie lijkt, wacht op een verbroken hart, geen uiterlijke offers, maar innerlijke liefde.

2 Samuel 9 vers 1t/m 13

Nog een preek die mij persoonlijk enorm aansprak

We gaan even een stukje vooruit in de tijd.

Het is Pesach, de feestelijke herdenking van de uittocht van het land Egypte.

HET LAM is geslacht, de koninklijketafel in het paleis is feestelijk gedekt, het paleis van David, op de berg Sion, mag er dan ook zijn.

Overheerlijke gerechten, prachtige wandkleden aan de wanden, dienaren lopen af en aan met schalen vol vruchten, schotels vol heerlijk geurend lamsvlees, geroosterde koren, rozijnen koeken en nog veel meer. Een lust voor het oog. Dan wordt de hoorn geblazen, de deuren van de eetzaal worden geopend en de bediende roepen; David, koning van Israel, leef tot in eeuwigheid.

David die binnen treed in koninklijk gewaad, gevolgd door zijn vrouwen en kinderen.

Daar komt Michal, gevolgd door Achinoam de tweede vrouw van David met haar zoon Amnan.

Dan Abichaim met de tweede zoon van David Kileab

De vierde vrouw Maacha met het parade paardje van David, mooie atletische kerel, donker gebruind, zwart golvend haar tot over zijn schouders. Absalom

Dan volgt Tamar. De dochter van David.

Verder de andere vrouwen en kinderen

Hachit met haar zoon Adonia

Abital met Zefatja

Jergla met haar zoon en dan volgt de favoriete vrouw van David Batseba, met op haar arm Salamo

Uiteindelijk neemt een ieder zijn plaats in aan de tafel David en zijn vrouwen en alle kinderen naar rang en leeftijd geschikt.

De maaltijd kan beginnen en dan.....ponk---ponk—ponk—ponk

Er wordt geklopt op de statige deur en de bedienden maken de vergrendeling los. Kijk wie strompelt daar binnen, op twee krukken, zijn benen slepen achter hem aan!

Er wordt gekeken, minachtend, wie is deze Mefiboseth zoon van wijlen Jonathan en de vroegere koning Saul.

De vrouwen en kinderen halen hun neus op voor deze “DODE HOND”.

Maar dan gebeurt er iets wonderlijks, David staat op voor deze Mefiboseth, hij begroet hem warm, de plaats naast hem, aan het hoofd van de tafel, wordt –op zijn bevel- vrijgemaakt en in orde gemaakt, Mefiboseth mag mede de maaltijd gebruiken.

ONVERDIENDE GENADE!

Hoe is dit zo gekomen? Even terug in de tijd, we lazen het al.....

David herinnerde zich het verbond wat hij ooit had gesloten met zijn hartsvriend Jonathan.

De belofte om de nakomelingen van Jonathan te sparen zie 1 Samuel 20 vers 14-18.

Deze vriendschap was zo diep geweest, zo puur, dat er eigenlijk - tegen alle gebruiken in-

Een leven werd gespaard van een nakomeling van de overwonnen koning.

David gaat navraag doen en zo komt hij erachter dat er maar een nakomeling over is, een gehandicapte nakomeling om wel te zijn. Deze mensen genoten geen enkele status, het aanzien niet waard. in deze tijd.

Maar dan komt David zo verrassend uit de hoek, Mefiboseth? Weggestopt in Lodebar –wat betekent geen plaats, onvruchtbaar gebied.

Die man is misschien bang dat hij ontdekt wordt als levende nazaat van de wijlen koning,

Bang wellicht voor zijn leven, maar David zegt: kreupel of niet, hij moet hier komen want ik wil mijn belofte inlossen.

De knechten werden erop uit gestuurd om Mefiboseth te gaan halen en daar kwam hij

Angstig, trillend over zijn hele lijf, valt hij op zijn knieën , doodsbang vrezend voor zijn leven!

Maar David zegt; wees niet bang, ik zal je goedertierenheid bewijzen. PRACHTIG!

Mefiboseth vraagt zich af; WAAROM? Waarom zou u dit doen, IK BEN EEN DODE HOND!

Dat betekent zoiets als van –geen nut, ik kan niets voor u doen, ik kan me niet van diens maken.

Maar David wilde ONVERDIENDE GUNST GEVEN.

ZIBA krijgt de opdracht om de landerijen te bewerken en de opbrengst gaat naar Mefiboseth.

En Mefiboseth wordt genodigd aan de tafel van de koning, wat zoveel betekende als dat hij geadopteerd werd als zoon van David, als koningszoon. Hij werd deel van het gezin!

PARALLELEN:

Ik geef deel 1 van de parallel, jullie mogen met elkaar praten en bedenken wat deel 2 dan zou kunnen zijn.

1 Mefiboseth woonde vroeger in het huis van zijn vader Jonathan, van Soul, maar werd hieruit verstoten.

1A De mens woonde in het Paradijs van de Vader en werd hieruit verstoten.

2 Op de dag dat deze -toen nog kleine jongen- moest vluchten, liet de vroedvrouw hem vallen en werd deze jongen kreupel aan beide benen.

2A Is het niet zo, dat ook wij niet recht door het leven kunnen gaan, gebroken door de zondeval?

Zijn ook wij niet verbannen vanuit het vruchtbare Paradijs naar een onvruchtbaar oord, naar LODEBAR?

3 David bewijst goedertierenheid, genade, aan deze gehandicapte man, vrije, soevereine onvoorwaardelijke gunst.

3A En God? Niet net zo? U en ik ondanks onze ontrouw ondanks het feit dat wij het verbond vele malen geschonden hebben, bewijst God ons ook niet die onvoorwaardelijke gunst?

Wij hebben niets, hebben niets om Gods Liefde en genade te verwerven te verdienen, niets wat wij als mens in kunnen brengen.

Hij is soeverein en schenkt ons deze onvoorwaardelijke genade.

4 David bracht Mefiboseth van dorheid tot EER.

4A Zo heeft God ook ons gebracht van het rijk te duisternis naar het koninkrijk van het licht.

5 David maakte Mefiboseth tot eigen zoon.

5A Zo ook God de Vader die ons, door Zijn Zoon Jezus Christus, adopteerde in Zijn Gezin.

6 Mefiboseth at elke dag aan de tafel van de koning.

6A Zo worden ook wij genodigd aan Zijn tafel.